

Afriška kraljica

NAPISAL: HUGH T. KERR

Na zahodni obali Afrike je misijon, kateri me je vedno zelo zanimal. Pred leti je tja, kot misijonar, odšel mladi mož iz Pensylvanije (ZDA). Ime mu je bilo Adolphus C. Good. Toda, ne želim vam govoriti o Dr. Good, temveč o Afriški kraljici tistega misijona, katera je postala čudovita kristjanka.

Bil je Božični dan in z drugimi domačini, kristjani, je prišla v misijon, da bi skupaj praznovali Gospodov rojstni dan. Niso prišli, da bi prejeli darila od misijona ali eden od drugega. Prišli so, da Njemu, katerega rojstni dan je bil, podarijo najboljše darilo.

Po molitvi in slavljenju so peli pesmi o Jezusu in zatem so ljudje prihajali v dolgi procesiji k oltarju, kjer so v roke misijonarjev položili darila, katera so prinesli svojemu Zveličarju in Njegovemu delu.

Ljudje so bili zelo revni in darila so bila skromna. Če bi bili tam, bi se mogoče smejali, toda ta darila so bila dana z veliko ljubeznijo. Bila so obilna, saj niso bila dana iz velikega imetja, temveč iz velike revščine. Ali se spomniš, kako je Jezus rekel, da je žena, ki je dala dva majhna kovanca, dala več kot bogati, saj Jezus ne šteje kaj damo, temveč, kaj nam ostane in njej ni ostalo nič. Vse je dala. (Poglej v *Svetem Pismu*, Marko 12:41-44.)

Ti ljudje iz Afrike so torej prinesli svoja darila: nekateri malo zelenjave, drugi malo rož ali pa malo drobiža. Med kristjani, ki so to leto darovali, je bil nov obraz. Ne vem njenega pravega imena, toda klicali jo bomo kraljica. Bila je čedno šestnajstletno dekle in vse do takrat je bila malikovalka. Iz žepa svoje stare obleke je vzela srebrn kovanec in ga položila v roko misijonarja.

On je bil tako presenečen nad njenim darilom, da ga je sprva zavrnil sprejeti. Povabil jo je naj pride k njemu po končanem obredu, kjer mu bo lahko povedala kje je dobila takšno bogastvo, saj ga je skrbelo, da ga morda ni kje ukradla.

Presenečen je ugotovil, da je, da bi Jezusu lahko dala darilo, katero bi zadovoljilo njeno srce, sebe prodala lastniku plantaž, kjer naj bi do konca življenja služila kot služkinja. Cena je bila en srebren kovanec. In prinesla ga je Gospodu, ki jo je odkupil od še večjega suženjstva, kot tega, v katerega je ona sebe prodala.

Konca zgodbe ne poznam; zdi se mi, da je misijonar kupil njeno svobodo. Toda vem, da je bila v njenem srcu velika ljubezen, in sprašujem se, če na tem svetu obstaja boljši kristjan od te mlade žene, kraljice. Imela je toliko ljubezni in bila je pripravljena dati sama sebe, da bi preko njenega daru drugi ljudje slišali o velikem in čudovitem Božiču in o darilu Božje ljubezni svetu.

Saj Božji dar svetu ni bil ne zlato, ne srebro, niti ne bogastvo, temveč Ljubezen. Dal je samega Sebe, kot to stori prava ljubezen.

Kaj naj Mu dam?

Kaj nam Mu dam,
Majhen kot sem?
Če bil bi pastir,
Jagnje bi mu dal.
Če bi bil modrijan,
darilo bi mu dal.
Vem, kaj naj Mu dam,
Svoje srce Mu bo dal.

— Christina Rossetti